

JAG DRÖMDE

Jag drömde en skön, skön dröm
som tycktes mig verklig,
jag vaknade upp
och trodde mig minnas ännu.
Jag såg mig omkring,
såg träden, stenarna, tingen —
allting ånyo
försänkt i sin gåta —

och själv var jag åter en fånge
i detta mitt jag och nu...
O liv, jag har glömt
min skönaste dröm,
den enda som gjorde mig verklig:
Lösenordet var det jag glömde,
nyckeln till livets
och dödens insegel sju.

GUNNAR EKELOF